

Udskriftsdato: 22. december 2025

KEN nr 9791 af 20/09/2010 (Gældende)

Landsskatteretskendelse vedr. multimediebeskatning – bindende svar

Ministerium: Skatteministeriet

Journalnummer: Skattemin.
Landsskatteretten, j. nr. 10-01888

Landsskatteretskendelse vedr. multimediebeskatning – bindende svar

Resumé

Et selskabs ansatte, der udfører montage og målinger i forbindelse med fjernvarmeopgaver på skiftende arbejdssteder, og som i forbindelse hermed overnatter på hotel, er omfattet af reglerne om multimediebeskatning vedrørende computere, der medbringes og anvendes i forbindelse med arbejdsopgaverne.

Klagen vedrører bindende svar om multimediebeskatning.

Selskabet har den 15. februar 2010 anmodet om bindende svar på følgende spørgsmål:

- 1) Med baggrund i nedenstående beskrivelse og det faktum at pc'en kun anvendes til erhvervsmæssig brug, kan medarbejderen undgå beskatning af pc'en?
- 2) Hvis medarbejderen overnatter på Sjælland, kan han undgå beskatning såfremt pc'en forbliver i aflåst bil og ikke medtages på hotellet?

Landsskatterettens afgørelse

SKAT har besvaret spørgsmål 1 med »Nej«.

Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse.

SKAT har besvaret spørgsmål 2 med »Nej«.

Landsskatteretten stadfæster SKATs afgørelse.

Sagens oplysninger

I anmodningen oplyser selskabet følgende:

»Vores medarbejder bor i Y1 og arbejder på Sjælland i ugens 5 dage. Medarbejderen kører normalt ud direkte hjemmefra mandag morgen. Firmakontoret ligger i Y2.

Det vil således være til unødigt besvær hver morgen at skulle køre til Y2 for at hente pc'en og herefter køre til Sjælland og om eftermiddagen køre til Y2 for at aflevere pc'en og herefter køre til Y1.«

SKAT har indkaldt yderligere oplysninger, som selskabet har besvaret. De yderligere spørgsmål og selskabets besvarelse heraf lyder således:

»En beskrivelse af medarbejdernes arbejdsplads på sjælland. Er det den samme adresse, medarbejderne arbejder på hver dag?

Nej. Medarbejderne er enten montører eller måleteknikere. Dvs. de udfører montage og målinger i forbindelse med fjernvarmeopgaver hos forskellige kunder på mange forskellige adresser/steder på sjælland i løbet af en arbejdsuge. Medarbejderne benytter pc'erne til at oploade/indrapportere målinger samt data i forbindelse med montageopgaverne.

Hvor ofte er medarbejderne på firmakontoret i Y2?

Medarbejderne er på kontoret i Y2 ca. 1-2 gang i løbet af 14. dage.

Hvilken type arbejde udføres der?

Måletekniske opgaver og muffemontage af fjernvarmerør. «

SKATs afgørelse

SKAT har henvist til, at i ligningslovens § 16 præciseres indkomstopgørelsen efter statsskattelovens §§ 4-6, for så vidt angår såkaldte personalegoder, dvs. de særlige bestemmelser for økonomiske fordele

(goder), der ydes som led i arbejdsaftaler, når fordelene har en anden form end penge. Sådanne økonomiske fordele sidestilles efter bestemmelsen med arbejdsvederlag, og værdien af fordelene medregnes ved opgørelsen af den ansattes skattepligtige indkomst. Ligningslovens § 16 omtaler vederlag i form af formuegoder af pengeværdi, sparet privatforbrug og værdien af helt eller delvis vederlagsfri benyttelse af andres formuegoder. Spareret privatforbrug er forbrug i privatsfæren, fx forbrug af kost, el, telefon, transport og lign., i modsætning til forbrug i erhvervssfæren. Når et personalegode stilles til rådighed for en ansat, er det skattepligtigt uanset i hvilket omfang den ansatte benytter godet. Det er altså selve rådigheden over godet, der beskattes.

Videre har SKAT henvist til, at ved lovforslag nr. 199 af 22. april 2009, der senere blev vedtaget som lov nr. 519 af 12. juni 2009, blev der indført et nyt stk. 12 i ligningslovens § 16, den såkaldte multimediebeskatning, der har virkning fra og med indkomståret 2010. Det betyder, at den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der er stillet til rådighed af en eller flere arbejdsgivere mv. som nævnt i stk. 1 for den skattepligtiges private benyttelse, udgør et grundbeløb på 3.000 kr. (2010-niveau). Ved multimedier forstås computer med sædvanligt tilbehør, telefon, herunder oprettelses-, abonnements- og forbrugsudgifter samt selve telefonapparatet, og adgang til datakommunikation via en internetforbindelse, herunder engangsudgiften til etablering af internetforbindelsen. Den skattepligtige værdi nedsættes ikke med den skattepligtiges eventuelle betaling i indkomståret for råderetten eller brugen. Har samtlige goder, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, kun været stillet til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori ingen af goderne har været til rådighed. Grundbeløbet i 1. pkt. reguleres efter personskattelovens § 20.

For retspraksis på området har SKAT henviset til følgende 2 afgørelser:

Skatterådets bindende svar af 15. december 2009, offentliggjort i SKM2009.778.SR

»Skatterådet kan ikke bekræfte, at en ansat ikke skal multimediebeskattes af en computer, der medtages på bopælen, uagtet eventuel tro og love erklæring om, at computeren ikke må bruges privat. Der er en formodning for privat anvendelse, når computeren medtages på bopælen, og det er ikke umiddelbart muligt at løfte bevisbyrden for, at computeren udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Den omstændighed, at computeren efterlades i montørvognen udenfor arbejdstid, og dermed ikke fysisk medtages på bopælen udover, at være placeret i montørvognen medfører ingen ændring i, at computeren anses omfattet af multimediebeskatningen. Computeren må anses at være bragt ind i privatsfæren, hvorfor der er en formodning for privat rådighed sammenholdt med, at det ikke er muligt for arbejdsgiver at foretage en tilstrækkelig sikker kontrol af computerens anvendelse.«

Skatterådets bindende svar af 10. november 2009, offentliggjort i SKM2009.686.SR

»Skatterådet kan ikke bekræfte, at en ansat ikke skal multimediebeskattes af en computer, der medtages på bopælen, uagtet en tro og love erklæring om, at computeren ikke må bruges privat. Der er en formodning for privat anvendelse, når computeren medtages på bopælen.«

SKAT har videre begrundet svaret med, at i nærværende sag er der tale om, at medarbejderen får stillet en bærbar pc'er til rådighed for erhvervsmæssig brug. Arbejdet påbegyndes og afsluttes fra hjemmet hver dag.

I bemærkningerne til lovforslaget om multimediebeskatningen er det anført, at såfremt en computer tages med hjem på bopælen, er der en formodning for, at den også er til rådighed for privat anvendelse. Rådighedsbegrebet indebærer, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter et af de omfattede personalegoder privat. Det forhold, at arbejdstageren konkret har mulighed for at bruge personalegodet privat, er nok til at udløse beskatningen. Samme rådighedsbegreb kendes blandt andet fra beskatningen af fri bil.

Det fremgår bl.a. også af bemærkningernes pkt. 2.7.2 til lovforslaget om multimediebeskatningen, at:

»(...) formodningen for privat rådighed over en telefon vil kunne afkræftes, selvom den tages med hjem på bopælen. Det vil være i de tilfælde, hvor der er indgået en tro og love erklæring mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, at telefonen udelukkende må og rent faktisk også kun anvendes erhvervsmæssigt. Det er en forudsætning, at arbejdsgiver fører kontrol hermed. Denne mulighed for at afkræfte formodningen for privat rådighed over en telefon gælder ikke tilsvarende for en computer, der tages med hjem på bopælen eller internetadgang fra bopælen. Baggrunden er bl.a., at der for en telefon er muligt at få specificerede lister på telefonopkald, der kan dokumentere, at telefonen udelukkende anvendes erhvervsmæssigt. Dette er ikke muligt på samme måde for så vidt angår computer eller internetadgang.«

Videre fremgår af samme punkt i bemærkningerne bl.a. følgende:

»Et andet eksempel på tilfælde, hvor formodningen for privat rådighed over et multimedie kan afkræftes, selvom det tages med hjem på bopælen, kan nævnes den situation, hvor en person er på tjensterejse og har et arbejdsbetinget behov for at få stillet et eller flere multimedier til rådighed, som kun må anvendes erhvervsmæssigt og faktisk kun anvendes erhvervsmæssigt, og hvor vedkommende ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet på arbejdspladsen.«

I skattemæssig sammenhæng er definitionen på en tjensterejse, når en arbejdsgiver midlertidigt udsender den pågældende til et andet arbejdssted end lønmodtagerens sædvanlige arbejdsplads. Når en arbejdstager ikke har en sædvanlig arbejdsplads, men hele tiden arbejder på skiftende arbejdssteder, er der ikke tale om tjensterejser.

SKAT har herefter henvist til, at allerede fordi den pågældende medarbejder ikke er på tjensterejse, er det SKATs opfattelse, at medarbejderen vil blive multimediebeskattet af rådigheden over pc'en. Ifølge bemærkningernes pkt. 2.7.2 til lovforslaget om multimediebeskatningen indebærer rådighedsbegrebet, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren rent faktisk benytter pc'en privat, men alene om der er mulighed for det. I praksis vil rådighedsbegrebet betyde, at hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet. Dette er uagtet evt. tro og love erklæring for udelukkende erhvervsmæssig anvendelse, idet det ikke er muligt for selskabet som arbejdsgiver at kontrollere anvendelsen og fremfinde meget sikre beviser på, at pc'en ikke er anvendt privat, når denne ikke befinder sig på en fast arbejdsplads.

Den omstændighed, at pc'en efterlades i bilen og dermed ikke fysisk medtages på hotellet, såfremt medarbejderen overnatter på Sjælland, medfører efter SKATs opfattelse ingen ændring heri. Her er henvist til ovenstående bindende svar af 15. december 2009 fra Skatterådet, offentliggjort i SKM2009.778.SR.

Klagerens påstand og argumenter

Efter selskabets opfattelse er SKATs svar hverken logisk eller rimeligt.

Selskabet har henvist til, at såfremt selskabets montører og måleteknikere ikke har deres bærbar pc til rådighed, kan de ikke udføre deres arbejde. Selskabets medarbejdere kører rundt i hele landet, og det er ikke samfundsmæssigt rimeligt, at de f.eks. skal køre 200 km til selskabets kontor for at aflevere pc'en ved arbejdstids ophør og hente den igen næste morgen udelukkende af den grund, at de ikke må medtage pc'en på deres bopæl eller på et hotelværelse. Selskabets medarbejdere straffes, og selskabet pålægges en ekstra udgift, når selskabet skal kompensere deres medarbejdere. Dette er ifølge selskabet ganske urimeligt, og selskabet betragter multimedieskatten som en ekstra skat pålagt virksomheden, hvilket selskabet ikke mener, var hensigten med den aktuelle lov.

Selskabet forventer, at skattelovgivningen indrettes, så den kan fungere i virkeligheden, og at afgørelser af nærværende art ikke kan forekomme, da man generer både medarbejdere og virksomhed med ulogiske regler og beslutninger.

Hvad angår SKATs afgørelse i den verserende sag forventer selskabet at modtage et svar, der tager udgangspunkt i virkeligheden, og ikke et svar, der tager afsæt i en lovgivning, der ikke har taget alle konsekvenser i betragtning.

Selskabet er af den opfattelse, at nuværende definition på en tjenesterejse, og hvad der er til unødigt besvær, bør tages op til revurdering.

Landsskatterettens bemærkninger og begrundelse

Efter ligningslovens § 16, stk. 12, skal den skattepligtige værdi af et eller flere multimedier, der er stillet til rådighed af en eller flere arbejdsgivere mv. som nævnt i stk. 1 for den skattepligtiges private benyttelse, udgøre et grundbeløb på 3.000 kr. (2010-niveau). Ved multimedier forstås blandt andet computer med sædvanligt tilbehør. Den skattepligtige værdi nedsættes ikke med den skattepligtiges eventuelle betaling i indkomståret for råderetten eller brugen. Har samtlige goder, der er stillet til rådighed for den skattepligtiges private benyttelse, kun været stillet til rådighed en del af året, nedsættes den skattepligtige værdi svarende til det antal hele måneder, hvori ingen af goderne har været til rådighed.

Ved multimediebeskatningen beskatter man rådigheden over det pågældende gode. Rådighedsbegrebet indebærer, at det ikke er afgørende, om arbejdstageren faktisk benytter et af de omfattede personalegoder privat. Det forhold, at arbejdstageren konkret har mulighed for at bruge personalegodet privat, er nok til at udløse beskatningen. I praksis vil rådighedsbegrebet betyde, at hvis en arbejdstager én gang tager et af de pågældende goder med hjem, er godet bragt ind i den private sfære, og der er en formodning for, at der er privat rådighed over personalegodet.

Det fremgår bl.a. af bemærkningernes pkt. 2.7.2 til lovforslaget om multimediebeskatningen, at formodningen for privat rådighed over en telefon vil kunne afkræftes, selvom den tages med hjem på bopælen. Det vil være i de tilfælde, hvor der er indgået en tro og love erklæring mellem arbejdsgiver og arbejdstager om, at telefonen udelukkende må og rent faktisk også kun anvendes erhvervsmæssigt. Det er en forudsætning, at arbejdsgiveren fører kontrol hermed. Denne mulighed for at afkræfte formodningen for privat rådighed over en telefon gælder dog ikke tilsvarende for en computer, der tages med hjem på bopælen eller internetadgang fra bopælen.

Videre fremgår af samme punkt i bemærkningerne bl.a., at et eksempel på tilfælde, hvor formodningen for privat rådighed over et multimedie kan afkræftes, selvom det tages med hjem på bopælen, er, hvor en person er på tjenesterejse og har et arbejdsbetinget behov for at få stillet et eller flere multimedier til rådighed, som kun må anvendes erhvervsmæssigt og faktisk kun anvendes erhvervsmæssigt, og hvor vedkommende ikke uden unødigt besvær har mulighed for at aflevere multimediet på arbejdspladsen. I nærværende tilfælde er der dog ikke tale om tjenesterejser.

Det skal bemærkes, at Skatterådet i sin afgørelse af 26. januar 2010, gengivet i SKM2010.82.SR, har svaret, at en virksomheds montører ville kunne undgå multimediebeskatningen, hvis en WPA fastgøres i montørens bil, således at det er umuligt for montøren at fjerne den derfra, samtidig med at der er indgået aftale om, at WPA'en ikke må fjernes fra bilen, og at den ikke må benyttes privat. Dette ses dog ikke at være tilfældet i nærværende sag.

Herefter stadfæster Landsskatteretten SKATs afgørelse.